

der er blevet gennemgået. Ser vi på landene enkeltvis, kan vi se, at det ene kapitel efter det andet i alt det EU-samarbejde, vi har bygget op, nu ser ud til at være gennemgået og sat på plads. Og jeg oplever i hvert fald stadig en stor entusiasme i ansøgerlandenes kreds både på parlamentsniveau, på regeringsniveau og blandt langt, langt de fleste mennesker i ansøgerlandene.

Vi skal selvfølgelig også huske på, at ansøgerlandene kan yde et værdifuldt bidrag til, at de store miljøproblemer nu ser ud til at kunne komme under kontrol lige fra spørgsmålet om klassisk forurening til spørgsmålet om de store og gammeldags atomkraftværker, som vi jo ofte beskæftiger os med her i salen og i miljøarbejdet, og over til det fremadrettede nyteknologiske instrument, vi har, til at få styr på miljøproblemerne.

I lyset af de fremskridt, ansøgerlandene gør i deres reformproces og ved forhandlingsbordet, har Kommissionen nu lagt op til en strategi for afslutning af tiltrædelsesforhandlingerne. Ved at følge den strategi, Kommissionen lægger op til, at forhandlingerne med de bedst forberedte lande vil kunne afsluttes i løbet af år 2002, synes jeg, vi har en god og realistisk ambition foran os.

Regeringen hilser Kommissionens udspil velkommen. Jeg synes, det er gennemarbejdet, jeg synes, det er konkret, og jeg kan også mærke på ansøgerlandene til EU, at det er blevet opfattet sådan hos dem.

Omvendt er det selvfølgelig lige så vigtigt, at vi fra vores side gør vores hjemmearbejde færdigt. Jeg mener derfor stadig væk, at den alleraltervigtigste opgave i Nice om ganske få dage er at gøre EU klar til den udvidelsesproces. Det gælder de ændringer i institutionernes måde at arbejde på, vi skal igennem med, og det gælder de sidste måder at beslutte på, vi også skal have bragt på plads i Nice. Nicetraktaten skal blive udvidelsestraktaten. Det er det, der kan samle, det er det, der giver perspektiv.

Vores strategi for udvidelsen er klar, den danske linje fastholdes lige fra 1993 og frem igennem alle årene; vi ønsker, at udvidelsen er en proces, hvor alle ansøgerlande deltager på lige fod, og målet er den hurtigst mulige udvidelse.

Vi yder selv, vil jeg gerne understrege, fra dansk side en stor, stor indsats gennem vores Øststøtte, der understøtter landene i at opfylde kriterierne, og også på miljøområdet, hvor Danmark er en betydelig donor. De fremskridt for miljøet, der er sket i ansøgerlandene og vil ske i

de kommende år, vil betyde et bedre miljø i hele Europa til gavn for os alle.

Måske er det især i de ansøgerlande, der ligger tættest på os, vi ser de største fremskridt, også de største muligheder for en dansk indsats. Er det ikke tankevækkende, at Danmark er nr. 2 efter Kommissionen, når det gælder miljøstøtte, når det gælder miljøindsats i de nye ansøgerlande? Jeg synes godt, vi kan være vores indsats bekendt.

EU's udvidelse og fremme af en bæredygtig miljømæssig udvikling er de to områder, hvor Danmark virkelig gør en forskel. Det viser med al ønskelig tydelighed, at Danmark forstår at blive hørt og bliver hørt og får indflydelse, hvis vi selv vil det. Det vil vi, og det skal vi fortsat fastholde.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige forespørgerne tak for, at de har rejst denne forespørgsel, fordi den er med til at samle vores opmærksomhed omkring et meget vigtigt aspekt af udvidelsesforhandlingerne.

Danmark har som et højt prioriteret mål – som statsministeren understregede det – at sikre udvidelsen af EU med de nye demokratier i Central- og Østeuropa, derom ingen tvivl. Men Danmark har også været blandt de lande – for ikke at sige dét land – der først og sidst har understreget, at en række problemer skal være på plads, for at udvidelsen kan blive en succes, ikke bare for de nye ansøgerlande, men for hele EU-samarbejdet.

Og ét af de vigtige områder, ikke det eneste, men ét af de vigtige områder, er miljøområdet, og dér har vi sammen med vores kolleger i EU gjort en meget stor indsats for, at det bliver højt prioriteret. Kommissionen har under den tidligere kommissær og under den nuværende kommissær tilsvarende lagt afgørende vægt på miljøet. Og det rykker i ansøgerlandene på miljøområdet. Derfor er det, vi taler om i dag, en positiv proces. Det er en proces, der drejer sig om så hurtigt som muligt at give ansøgerlandene mulighed for at blive medlem og blive medlem på gode betingelser. Det vil sige på betingelser, hvor de kan forbedre og højne standarden i deres eget land og være med til at udvikle samarbejdet i EU. Jeg kommer tilbage med en mere detaljeret besvarelse i forhold til en række enkelt eksempler.

Men jeg vil gerne understrege, at der i ansøgerlandene er et betydeligt ønske om ikke at sin-